

ikke muligt at fatte det. Og det vilde dog være rart for dem, der ikke kommer i Udvalget, hvor man maaske har Udsigt til at faa Forklaring af den højtærede Handelsminister — og da vi nu efter Forretningsordenen i dette Ting har en Førstebehandling, hvor man diskuterer Sagerne generelt og søger at faa saa megen Klarhed som muligt —, at faa lidt nærmere Besked om, hvad det er, den højtærede Handelsminister stiller imod med dette Lovforslag. Er det det samme, som tilsigtes ved det Lovforslag, som de Radikale har forelagt? Hvis det er det, hvorfor vil Ministeren saa ikke sige det? Nu taler jeg ikke om anden Del af Lovforslaget, om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i snævrere Forstand, men om den økonomisk-dispositive Del af Lovforslaget, altsaa de 3 første Paragraffer. Hvis den højtærede Handelsminister vil det samme, som de Radikale stiller imod, hvorfor gør han saa ikke *deres* Forslag til Regeringsforslag? Det er dog i hvertFald retslig set langt klarere end det Forslag, Ministeren har fremsat, og det har ogsaa den Fordel, at det er langt mere konkret og begrænset i sin Udformning.

Men selv et Lovforslag som det, det ærede Medlem Hr. Rode og hans Partifæller har forelagt, vilde det være overordentlig vanskeligt at føre ud i Praksis uden at risikere økonomiske Virkninger, som muligvis kan gøre mere Skade end det, vi har i Øjeblikket. Det paagældende Forslag siger, som det ærede Medlem selv citerede for et Øjeblik siden, at det tager Sigte paa Virksomheder af monopolagtig Karakter, som er i Stand til — det er den rigtige Betegnelse i Stedet for „tilsigte“ — at udøve en bestemmende Indflydelse paa Pris- og Omsætningsforhold paa det indlandske Marked eller en betydende Del deraf. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rode, hvad han forstaar ved en bestemmende Indflydelse.....

Formanden: Dette Forslag ligger ikke for til Behandling i Dag.

Holstein: Formanden vil vist indrømme, at det ærede Medlem Hr. Rode citerede sit eget Forslag i denne Forbindelse, og saa vidt jeg kan se, er det det samme i Virkeligheden, der tilstræbes med det Forslag, den højtærede Handelsminister har fremsat. Man kunde maaske gribe ind overfor Virksomheder, mener jeg, af monopolagtig Karakter, som øver en afgørende Indflydelse paa Prisforholdene.

Men Virksomheder, som øver bestemmende Indflydelse! Hvilke store Virksomheder udøver ikke bestemmende Indflydelse paa Pris- og Omsætningsforhold? Det vil blive en overordentlig vanskelig Opgave at fastsætte, hvornaar en Virksomhed har en monopolagtig Karakter af det Omfang, der nævnes i det nævnte Forslags § 1.

Det Forsøg, der dér gøres, er imidlertid dog overskueligt, men man kan slet ikke overse, hvilke Konsekvenser det, som den højtærede Handelsminister foreslaar, vil faa. Hvis nu f. Eks. et Medlem af Arbejdsgiverforeningen har truffet Prisaftaler med sine Arbejdere, f. Eks. om Tantiemeløn, fordi han mener, at hans Virksomhed saa vil kunne komme til at give mere, at der saa vil blive arbejdet mere intensivt, og Arbejdsgiverforeningen hævder, at det er han ikke berettiget til, og han saa udsættes for forskellige økonomiske Ubehageligheder, vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister, er han saa beskyttet af § 3? Og paa samme Maade, hvis en Arbejder under en Strejke bliver træt og tager Arbejdet op, fordi der tilbydes ham en høj Løn, er han saa beskyttet efter denne Lovbestemmelse, hvis Fagforeningen udelukker ham, fordi han tager Arbejdet op, saa at han udsætter sig for mange økonomiske Ubehageligheder? for naar man ikke er Medlem af Fagforeningen, har man ikke de økonomiske Fordele, som følger af at være Medlem af Fagforeningen. Skal han saa være beskyttet efter § 3? Er det Meningen? Hvis det er Meningen, tager Lovforslaget, som jeg sagde i Gaar, i Virkeligheden med den ene Haand, hvad det har givet med den anden. Det er derfor, jeg synes, at det ikke er fyldestgørende, at § 4 henviser til § 1, men slet ikke omtaler § 3. Er det simple Faktum, at en Fagforening udelukker et Medlem, som har taget Arbejdet op i Strid med Fagforeningens Beslutning, hvilket medfører Begrænsning af hans Erhvervs- og Arbejdsmiljø og medfører økonomiske Gener for ham, strafbart efter § 3?

Eller hvis under en Lockout en Bygningsmester — jeg siger f. Eks., at jeg har Restaurering hjemme hos mig og en københavnsk Malermester har sine Svende der ude at arbejde paa Landet — arbejder videre til Trods for Lockouten, fordi han synes, han staar sig ved det, og saa bliver udelukket af Arbejdsgiverforeningen og udsat for de Følger, der kommer deraf, er han saa beskyttet efter § 3?